

[Udenrigsministeren]

sker i Nordirland med hensyn til de sultestrejkende.

Hr. Christophersen havde et mere principielt spørgsmål, der gik på, om regeringen kunne bekræfte, at den var indstillet på at hæve momsloftet, altså den ene procent, inden for EF-samarbejdsfinansieringen, hvis forudsætningerne er, at det må man gøre for at redde landbrugsordningen. Hertil vil jeg sige følgende:

I forbindelse med det britiske budgetproblem, der var meget, meget vanskeligt at løse, nåede man natten mellem den 29. og 30. maj i år til en løsning, der gælder for 1980-81 og med visse muligheder for 1982, og hvor man som en del af beslutningen sagde, at Kommissionen inden juni 1981 skal komme med et oplæg med hensyn til den fremtidige finansiering. Det skal man se i sammenhæng med, at der forestår en meget dybtgående diskussion inden for EF med hensyn til de fremtidige landbrugsordninger. De beregninger, vi har lavet, fortæller os, at der næppe er risiko for, at vi støder hovedet mod loftet i 1981. Noget sådant kan ikke siges med bestemthed, det afhænger fuldstændig af hele markedssituationen.

Jeg mener, det vil være forkert på et tidspunkt, hvor vi ikke ved tilstrækkeligt, og hvor vi slet ikke har fået noget oplæg fra Kommissionen, at svare så eksakt på det stillede spørgsmål. Derfor vil jeg foreslå, at vi afventer og løbende i markedsudvalget drøfter udviklingen, både når det drejer sig om landbrugsordningerne, og når det drejer sig om finansieringen.

Svend Heiselberg (V):

Jeg skal lade være med at forlænge debatten ret meget. Det vil sikkert ikke falde i god jord en sådan fredag eftermiddag.

Der var en bemærkning i udenrigsministerens redegørelse vedrørende vores landbrugspolitik om, at vi inden for gældende regler må se at stoppe de store overskudslagre. Her vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om det er meningen, at det er Danmark alene, der skal sørge for at opfylde den tanke, man har inden for EF om at stoppe overskudslagrene. Vi må konstatere, at den landbrugspolitik, som bliver ført, har den karakter, at Danmark bringes i den situation, at vi afvikler hele vores animalske produktion. Det kan

vel ikke være meningen, og derfor synes jeg, at udenrigsministeren klart må sige, om Danmark skal afvikle sin animalske produktion.

Det kunne selvfølgelig være interessant i samme forbindelse med henvisning til de famøse forhandlinger i 1965, hvor Danmark skænkede hele Ekofiskfeltet til Norge, at spørge udenrigsministeren, om det er en af de ting, der indgår i de udenrigspolitiske overvejelser.

Der er også et andet område, som jeg nok synes at udenrigsministeren burde have beskæftiget sig en lille smule med. Det er det fiskeripolitiske, som i høj grad er et udenrigspolitisk anliggende. Jeg tænker på de diskussioner, som foregår i Rådet, i Kommissionen og i Parlamentet, hvor man drøfter hele vores fiskeripolitik, som Danmark er meget afhængig af. Vi ved, at vi har afgivet nogle juridiske rettigheder i forbindelse med sperlingkassen, sperlingfiskeriet, og jeg spurgte forleden dag i markedsudvalget vores landbrugsminister, om man i forhandlingerne har taget højde for, at Danmark får tildelt større kvoter, netop fordi vi har afgivet disse juridiske rettigheder. Men jeg fik at vide af landbrugsministeren, at det havde man naturligvis ikke, man havde afstået nogle rettigheder til fiskeri uden at kræve noget til gengæld. Jeg synes, det er dårlig handelspolitik, og jeg synes også, at det er ting, som må indgå i den udenrigspolitik, som skal føres.

Jeg vil også gerne spørge: hvad med vores rejfiskeri ved Grønland, hvor man jo netop hører, at nu skal hele rejfiskeriet forbeholdes grønlænderne? Er det meningen, at de 4 danske fiskerbåde, der fisker ved Grønland, skal bortvises?

Hvilke tanker har man med det færøske fiskeri? Hvilke tanker har man med de forhandlinger, som man fører med Norge, altså tredjelandforhandlinger, som indgår i den samlede fiskeripolitik?

Jeg ville også gerne, at udenrigsministeren var kommet ind på nogle af de ting, som er mere nærliggende for det danske samfund. Jeg tænker her på fiskerigrænserne til Sverige, hvor vi jo har problemer, hvor Sverige har ét standpunkt i Østersøen og et andet standpunkt i Kattegat. Her var også et område, som vel nok kunne have interesse i hele det udenrigspolitiske spektrum.

Det er meget godt, at vi koncentrerer os om det storpolitiske, men jeg tror, at man